

Сборник съдебна практика

Дело С-67/14

Jobcenter Berlin Neukölln
срещу
Nazifa Alimanovic и др.

(Преюдициално запитване,
отправено от Bundessozialgericht)

„Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Гражданство на Съюза — Равно третиране — Директива 2004/38/ЕО — Член 24, параграф 2 — Социално подпомагане — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Членове 4 и 70 — Специални парични обезщетения без плащане на вноски — Търсещи работа граждани на държава членка, които пребивават на територията на друга държава членка — Изключване — Запазване на статус на работник“

Резюме — Решение на Съда (голям състав) от 15 септември 2015 г.

1. *Социална сигурност — Работници мигранти — Директива 2004/38 — Социално подпомагане — Понятие — Специални парични обезщетения, независещи от вноски по смисъла на член 70, параграф 2 от Регламент № 883/2004 — Включване*

(член 70, параграф 2 от Регламент № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета; член 24, параграф 2 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Гражданство на Съюза — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38 — Принцип на равно третиране — Задължение на приемащата държава членка да предоставя право на социални помощи на икономически неактивните граждани на другите държави членки — Условия — Пребиваване на територията на приемащата държава членка, което отговаря на условията по Директивата*

(съображение 10 и член 24, параграф 1 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета)

3. *Гражданство на Съюза — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38 — Принципи на равно третиране — Национална правна уредба, съгласно която търсещите работа граждани на други държави членки са изключени от кръга на лицата с право на определени специални парични обезщетения, независещи от вноски — Обезщетения, които са гарантирани на намиращите се в същото положение граждани на приемащата държава членка — Допустимост*

(член 4 и член 70, параграф 2 от Регламент № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета; член 14, параграф 1 и параграф 4, буква б) и член 24 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 43 и 44)

2. Вж. текста на решението.

(вж. т. 49 и 50)

3. Член 24 от Директива 2004/38 относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки и член 4 от Регламент № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент № 1244/2010, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, съгласно която гражданите на други държави членки, които се намират в положение като това по член 14, параграф 4, буква б) от Директивата, са изключени от кръга на лицата с право на определени специални парични обезщетения, независещи от вноски по смисъла на член 70, параграф 2 от Регламент № 883/2004, съставляващи и социално подпомагане по смисъла на член 24, параграф 2 от Директива 2004/38, въпреки че тези обезщетения са гарантирани на намиращите се в същото положение граждани на тази държава членка.

Всъщност от препращането в член 24, параграф 2 от Директива 2004/38 към член 14, параграф 4, буква б) от нея изрично следва, че приемащата държава членка може да откаже всякакво право на социално подпомагане на гражданин на Съюза, чието право на пребиваване се основава единствено на последната разпоредба.

Наистина Директива 2004/38 изисква държавата членка да взема предвид личното положение на заинтересования, когато преценява дали да наложи мярка експулсиране и когато определя дали при пребиваването си той създава неприемлива тежест за системата и за социално подпомагане, но същевременно тази индивидуална проверка не е задължителна в случаите, когато гражданин на Съюза е влязъл на територията на приемащата държава членка, за да търси там работа, като се има предвид, че в самата Директива 2004/38, която установява степенувана система на запазването на статуса на работник, предназначена да създаде сигурност около правото на пребиваване и достъпа до социалните помощи, са отчетени различни фактори, характеризиращи личното положение на отделните кандидати за социални помощи, и в частност продължителността на упражняване на икономическа дейност.

Освен това, доколкото чрез индивидуалната проверка би следвало цялостно да се преценява каква тежест конкретно би съставлявало отпускането на дадено плащане за цялата национална система за социално подпомагане, отпуснатата само на един молител помощ трудно може да се окачестви като неприемлива тежест за държавата членка по смисъла на член 14, параграф 1 от Директива 2004/38, каквато би могла да възникне за съответната държава членка не след отправянето на една индивидуална молба, а само вследствие на натрупване на всички подавани до нея индивидуални молби.

(вж. т. 58—60, 62 и 63 и диспозитива)